

اینه پژوهش

سال سی و پنجم، شماره پنجم
آرودیم ۱۴۰۳ - ISSN: 1023-7992

۲۰۹

دوماهنامه نقد کتاب، کتاب‌شناسی و
اطلاع‌رسانی در حوزه فرهنگ اسلامی

۲۰۹

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

چاپ نوشت (۱۶) | نسخه‌شناسی مصاحف قرآنی (۲۱) | کرامات و احوالات غریبه | امکان سنجی استفاده تفسیر عیاشی از کتاب القراءات سیاری | سفرنامه‌های به زبان اردو درباره ایران | آینه‌های شکسته (۶) | چند اطلاع تراشی درباره حیات علمی عالم و ادبی امامی | اشعار تازه‌یاب از شاعران دورهٔ فاجار با استناد به نشریات آن عصر (۲) | برهان المسلمين | پیکی معتمد | نامه‌ای از محقق طوسی و بحثی لغوی درباره یک عبارت | خراسانیات (۲) | یادداشت‌های لغوی و ادبی (۲) | نقد تصحیح دیوان امیر عارف چلبی | طومار (۸) | تکملة اللطائف و نزهه الظرائف (متنی فارسی از سده ۵ ق) | گشت‌وگذاری در «میراث ادبیان شیعه» | طلوع و غروب یک نشریه | نگاهی انتقادی به کتاب الفصوص فی علم النحو و تطبیق قواعدہ علی النصوص | نکته، حاشیه، یادداشت

| پیوست آینه‌پژوهش | سبک کار مورخان حرفه‌ای در تاریخ‌نگاری اسلامی پیش از عصر تأییف

Ayeneh-ye-

Pazhoohesh

Vol.35, No.5

Dec 2024 - Jan 2025

A bi-monthly journal exclusively
review & information dissemination

209

dedicated to book critique, book
in the field of Islamic culture

آینه‌های شکسته (۶)

عناصر اسلامی در ترجمه‌ای منظوم از تورات عبری، شاهین توراه

عضو هیئت علمی پژوهشگاه قرآن و حدیث قم | حیدر عیوضی

| ۱۸۹ - ۱۷۷ |

۱۷۷

آینه پژوهش | ۲۰۹

سال | ۲۵ شماره ۵

آذر و دی ۱۴۰۳

چکیده: شاهین توراه ترجمه‌ای منظوم از تورات است که در قرن هشتم هجری سروده شده و تقریباً هیچ اطلاعی از حیات تاریخی شاعر در دست نیست. این اثر به دلیل آنکه به سبک فارسیهود (متون فارسی با الفبای عبری) نوشته شده، تاکنون آن طور که باید مورد توجه نبوده و تنها در سال‌های اخیر با برگردان آن به الفبای فارسی به طور پراکنده صورت گرفته است. بخش اول این مقاله به بررسی برخی ویژگی‌های منحصر به فرد این اثر اختصاص دارد؛ در بخش دوم در هشت محور برخی عناصر و مفاهیم اسلامی در ترجمة آن منعکس شده است. مباحث مطرح به این سمت پیش می‌رود که منظومه شاهین توراه به عنوان یک میراث مشترک ادیانی و همچون سرزین حاصل خیز می‌تواند منبعی برای پژوهش‌های تطبیقی باشد. بر این اساس، در بخش جمع‌بندی برخی بایسته‌های پژوهشی پیشنهاد شده است.

کلیدواژه‌ها: شاهین توراه، ترجمه‌های تورات، قصص انبیاء، فارسیهود، شعر فارسی.

Broken Mirrors (6): Islamic Elements in a Rhymed Translation of the Hebrew Torah, *Shahin Torah*
Heidar Eyvazi

Abstract: *Shahin Torah*, a rhymed translation of the Torah composed in the 8th century AH, remains largely unknown, particularly due to the lack of historical information about its poet. Written in the Persian-Hebrew style (Persian texts using the Hebrew alphabet), the work has not received much attention until recently, when it was transcribed into the Persian alphabet and began to attract scholarly interest. The first part of this article explores the unique features of this work. The second part highlights eight main points where Islamic elements and concepts are reflected in the translation. The discussion moves towards viewing *Shahin Torah* as a shared religious heritage, suggesting that it can serve as a fertile ground for comparative studies. In the conclusion, the article offers some recommendations for further research.

Keywords: Shahin Torah, Torah translations, stories of the prophets, Persian-Hebrew style, Persian poetry.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

درآمد

مقاله حاضر متمرکز بر دو اثر موسی نامه و برشیت نامه است که به اهتمام آقای دکتر منوچهر خوبان با عنوان شاهین تورا در آمریکا، به سال ۱۳۷۸ ش. ۱۹۹۹ م. منتشر کرده است (وست وود: شرکت کتاب). راجع به هویت شاعر، شاهین جز آنکه در قرن هشتم هجری می‌زیسته، تقریباً هیچ چیز دانسته نیست، حتی راجع به محل اقامته او نیزار شیراز و کاشان تا بلخ کماکان احتمالاتی مطرح است؛ چه اینکه همه آثار این شاعر به فارسی‌هود نوشته شده، و به این جهت از کانون توجه جامعه علمی دور مانده است. بر این پایه، همانطور امنون نتصربه درستی اشاره کرده، تنها چیزی که به قطع می‌دانیم اینکه «مدح شاهین از سلطان ابوسعید (۱۳۱۶-۱۳۳۵ م.)^۱ که در دو اثر منظوم موسی نامه و اردشیر نامه آمده احتمالاً نشان دهنده روابط حسنی بین وی و سلطان ایلخانی است» (نتصر، «سیری در ادبیات یهود»، پادیاوند، ج ۱، ص ۵۴). آثار شناخته شده او که همه منظوم‌اند عبارتند از:

۱۷۹

آینهٔ پژوهش | ۲۰۹
سال | ۳۵ شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

۱. موسی نامه،
۲. اردشیر نامه،
۳. عزرا نامه،
۴. برشیت نامه (آفرینش نامه/ نخستین سفر از اسفار خمسه موسی).

پیشینهٔ پژوهش

تا جایی که اطلاع دارم، برای نخستین بار امنون نتصرب در نهایت اجمال به مضامین اسلامی در اشعار شاهین اشاره کرده است؛ از جمله در این عبارت «شاعر از حکایات و روایات تلمودی و میدراشی ... همچنین از منابع اسلامی مانند قصص الانبیاء، در نظم موسی نامه استفاده کرده است و حضرت موسی را در چهره‌ای غیر از آنچه در تورات مصور است، بما نشان می‌دهد.» (نتصر، «سیری در ادبیات یهود»، پادیاوند، ج ۱، ص ۵۵).^۲ اما به

۱. سلطان ابوسعید بهادر خان (۱۳۰۵-۱۳۳۵ م.)، پسر و جانشین سلطان محمد خدابنده اول جایتو و آخرین فرمانروای ایلخانیان مغول می‌باشد.
۲. و همانطور در رابطه با متون ادب فارسی «آرایش سپاه... بیهودی، العازار و دیگران و صفت‌بندی آنها در مقابل دشمن در میدان جنگ صحنه‌های نبرد شاهنامه فردوسی را بیاد می‌آورد.» (نتصر، همانجا، ص ۵۵).

نظر می‌رسد، موضوع خیلی فراتر از این است؛ به عبارتی ماتنها با چند مضمون غیر توراتی مواجه نیستیم، بلکه حضور انبوه عبارات، ترکیب‌های قرآنی و کلیدواژه‌های اسلامی همپای مضامین توراتی شاهین توراه را به یک میراث مشترک ادیانی تبدیل کرده است (و موضوعاتی چون احتمال تغییرکیش شاعر، در حاشیه آن قرار دارد).

در اینجا اشاره به دو مقاله دیگر خالی از لطف نیست؛ هر چند این دو پژوهش جزء پیشینهٔ موضوع ما نیست، اما مطالعه آنها از دو منظر مختلف سودمند است:

الف) «تحلیل سبک شناسی منظومه شاهین تورات»، محسن محمدی و فاطمه قیومیان محمدی، فصلنامهٔ تخصصی سبک شناسی نظم و نثر فارسی، زمستان ۱۳۹۰، ش ۱۴ (ص ۵۷-۷۵)، همانطور که از عنوان آن برمی‌آید، تنها به مباحث سبک شعری این اثر متمرکز است؛ این مقاله اطلاعات خوبی را از جهت سبک شناسی و موضوعات مرتبط ارائه می‌دهد: «منظومه شاهین تورات، از آثار قرن هشتم هجری است، ولی بیش از آنکه با ویژگیهای سبک عراقی - که سبک معمول این قرن است - همخوانی داشته باشد، با مختصات سبک خراسانی هماهنگ است» (ص ۵۸).

ب) «عناصر عرفانی در ادبیات فارسی- یهودی»، منصور معتمدی و مریم پورصادقی، پژوهشنامهٔ ادیان، ۱۳۹۳، ش ۱۵ (ص ۱۱۰-۷۷).

مقدمهٔ ما در اینجا به پایان رسید؛ و مقاله در دو بخش ادامه می‌یابد: ۱. کلیات: در باب معرفی؛ ۲. عناصر اسلامی در شاهین توراه.

۱۸۰

آینهٔ پژوهش | ۲۰۹
سال | ۳۵ شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

۲. کلیات: بیان ویژگی‌ها

در محدودیت یک مقاله، در اینجا به طرح چند ویژگی شاخص شاهین توراه، به عنوان ترجمةٌ تورات بسندهٔ می‌کنم.

۱.۱. طرح اصطلاح‌های الهیات و شریعت یهود

در ابیات متعددی با اصطلاح‌ها و کلیدواژه‌های الهیاتی- فقهی در آیین یهودیت مواجهیم که به توسعهٔ دانش ما کمک می‌کند. در عمدۀ موارد مصحح محترم در پاورقی معانی آنها را به اختصار بیان کرده است.

شخینا حق بدانجا گشت پیدا / خلیل حق بعقدش گشت شیدا (ص ۹۲، ۱۰۴)

پاورقی: شخینا: نور خدا.

به آب اندر شد و کرد او طبیلا / پس آنکه خویشن را کرد میلا

پاورقی: طبیلا: غسل؛ میلا: ختنه (ص ۹۹).

بود ظالم ورا شاعی و زندیق / همیشه در پناه مرد صدیق (ص ۱۰۲)

پاورقی: شاعی به عبری ظالم را گویند.

۱۲. رویکرد تفسیری درش

در یهودیت برای تفسیر تورات به طور کلی چهار روش مطرح است: ۱. پشط (پُسَّط/pesāt): توضیح معنای لغوی و پایه‌ای واژه‌ها؛ ۲. درش (دَرْش/derash): توضیح معانی آیات با رویکرد اخلاقی - اجتماعی و باتکیه بر سنت میدارشی؛ ۳. رمز (رِمَز/remez): کشف اسرار کلمات و حروف (با استفاده از ابجده...)؛ ۴. سُود (سَوْد/sôd): تفسیر عرفانی. بر این پایه، ترجمة مورد بحث، متضمن مباحث تفسیر نیز می‌باشد که عمدتاً^۱ همسو با روش دوم یعنی درش است:

این رویکرد در بخش‌های مختلف اثر به خوبی ملموس است؛ گاه با هدف پاسخ دادن به برخی شباهتی که هماره در گفت و گوهای دینی در مجتمع مذهبی رایج است؛ به عنوان مثال، اینکه اساساً چرا خداوند شیطان را از اول در بهشت (عدن) راه داد:

اگر پرسد کسی، گوید که جبار / خدای بحر و کان و پشه و مار
چرا ابلیس را در خُلد ره داد / در خُلدِ بربین بر روش بگشاد
جواب این است که بود آن حکم سبحان / که باشد پیش آدم نیز شیطان
چو آدم را به جنت کرد مأوا / از آن، آن شوم راه داد آنجا (ص ۲۱).

گاه در توجیه برخی حوادث، مثلاً در علت عذاب زن لوط:

زن لوط از نژاد کافران بود / زناگه از قضا آن نعره بشنوید (ص ۱۰۹)

۱. در رابطه با برخی گرایش‌های عرفانی آن نیز نک. «عناصر عرفانی در ادبیات فارسی - یهودی»، منصور معتمدی و مریم پورصادقی، پژوهشنامه ادیان، ۱۳۹۳، ش ۱۵ (ص ۷۷-۱۱۰).

توضیح لایه‌های پنهان داستان:

در ماجرای فرار یعقوب از پدر زن خود، لابان، سفر پیدایش به اجمال چنین می‌گوید «و راحیل، بتهای پدر خود را دزدید» (پیدایش ۳۱: ۱۹)؛ در تفاسیر گفته می‌شود که بتها اشاره به اسطلاب دارد، مطابق آن شاهین نیز از زبان لابان آورده:

چو میرفتی نهان و آشکارا / چرا بردی تو اسطراب ما را (۱۹۷، ۱۹۸).

باری، رویکرد اخلاقی در سراسر کتاب، مشخصا در برش‌هایی از داستان انبیاء بسیار پرنگ است:

دختران کاهن مدیان (در کتاب شعیب)، موسی را با پرتاب سنگ از پشت سر به سمت خانه پدری راهنمایی می‌کنند؛ این به درخواست موسی بود:
برایشان گفت موسی ره کدامست / بدیدن پشتستان بر ما حرام است
بیاندازید بر من سنگ بر راه / که تا من پی برم شد راه کوتاه
بگفتند آن زمانش کای سرافراز / خرد بادا همیشه با تو دمساز (ص ۴۲۹).

۱۸۲

آینه پژوهش | ۲۰۹
سال | شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

۱.۳ تأویل گناهان منسوب به انبیاء

ماجرای قتل قبطی به دست موسی در سفر پیدایش به اجمال آمده (۱۱: ۲-۱۲)، اما مطابق تفسیر شاهین آن مرد، چشم به ناموس شخص عربانی داشته:

چون او را کشته سازد بازگردد / پس آنگه با زنش دمساز گردد
نبی اندر پیش زود از میان جست / کمردر کین آن نامهربان بست
بزد مشتی چنانش بر بنانگوش / که بیرون ریخت مغزش بر سر دوش (ص ۴۲۲)

ساخت گوساله زرین به دست هارون

در دوره سرگردانی قوم عربانی، هنگامی که بازگشت موسی از کوه سینا به تأخیر افتاد، بر اساس سفر خروج (فصل ۳۲) قوم نزد هارون آمده و گفتند «برخیز و بهر ما خدایی بساز». هارون هم بلافاصله پاسخ داد «گوشواره‌های طلا را که در گوش زنان و پسران و دختران شمامست، بیرون کرده، نزد من بیاورید» (۳۲: ۱-۲). اما شاهین ماجرایی را در این میان نقل می‌کند که مطابق آن هارون مجبور به انجام آن بوده است. کوتاه آنکه، حور (فرزند

مریم نبیّه، یعنی خواهرزاده هارون و موسی) هنگامی که مردمان را به صبوری دعوت کرد، قوم بر او هجوم آورده و سنگسارش کردند:

بزاری حور را برابر جا بکشتند / بضرب سنگش اندر خون سرشتند

پس از آن، قوم نزد هارون آمده و او مجبور شد به خواسته ایشان تن دهد:

اگر خواهی که دیری در زمانه / ایا هارون بمانی بی بهانه
یکی معبدمان این دم پرداز / برآید ناگهی با ما در آواز (ص ۵۶۱).

۲. عناصر اسلامی در ترجمهٔ شاهین

همانطور که در مقدمه به اجمال گفته آمد، عناصر و مضامین اسلامی در این اثر چیزی فراتر از یک تأثیرپذیری ساده از فرهنگ و ادبیات فارسی است؛ بلکه حجم و گستره آنها تقریباً هم‌پای عناصر و مضامین تورات عبری می‌باشد. در این بخش، تنها در هشت محور شواهدی مطرح می‌شود:

۲.۱. لفظ جلاله الله

نخواهی زحمتی دیدن در این راه / تو را توفیق بخشیده است الله (ص ۱۰۹، ۱۱۱)

یا در ترکیب حاش الله، در ماجرای مهمانی زلیخا

بگفتند حاشا الله این بشر نیست / جمالش کم ز خورشید و قمر نیست (ص ۳۰۶)

همینطور در ادامه

نگهبان تو دائم بود الله / ز چاهت ناگهان بنشاند بر جاه (ص ۳۲۲)

منم الله ابراهیم و اسحاق / منم معبد آن ایوان نه طاق (ص ۳۵۱)

در کمک رسانی جبرئیل به موسی

ز شب یک بهره چون بگذشت ناگاه / در آمد جبرئیل آن پیک الله

ز پیش پادشاه پادشاهان / خطاب بخش گناه عذرخواهان

سلامی برنبی داد آن سرافراز / بداد اورا جوابش شیر حق باز (ص ۴۲۳).

۲،۲. گندم: میوهٔ ممنوعه

ماهیت میوهٔ ممنوعه نه در سفر پیدایش مشخص است، و نه بعدها در تعیین آن اتفاق نظری وجود دارد. به هر حال، در سفر پیدایش به اجمال سخن از درخت حیات به میان آمده: «اما از درخت معرفت نیک و بد زنهر نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هرآینه خواهی مرد» (۱۷:۲). در این میان، مصدق بارز آن در ادبیات یهودی - مسیحی، سیب بوده است؛ نگارنده در «حجۃ سوم» از کتابِ حبه‌های نقره‌فام: الهیات و مضامین کتاب مقدسی در شعر معاصر فارسی (نشر کتابخانه ادبیات، ۱۳۹۶) ضمن بررسی برخی ابعاد زبان‌شناسی این موضوع، به برخی تحولات آن، از جمله در شعر فارسی معاصر نیز پرداخته‌است. در این میان، شاهین هماره از گندم سخن به میان می‌آورد:

ولی گندم نخور ورنه بمیری / به طفلى و به برنائی و پیرى
... دل آدم به گندم میل می‌کرد / چو امر حق نبود آن رانمی خورد

۲،۳. پدر ابراهیم: ترح/آذر

نام پدر ابراهیم در تورات به صراحة ترح ذکر شده است، و در قرآن آذر خوانده شده است «وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَيْمَهِ آزْرَ أَتَتَّخَذُ أَصْنَامًا آلَهَةً» (انعام: ۷۴)؛ البته در ادب فارسی هماره با این نام مواجهیم. شاهین، ابتدا به این اختلاف با احترام اشاره می‌کند:

از او ترح پسر بر ماند بر جا / که آذر خواند او را مرد دانا (ص ۶۰)

۱۸۴

آینه پژوهش | ۲۰۹ |
سال ۳۵ | شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

اما در ادامه، عمدتاً از نام آذر استفاده می‌کند

بدادی بُت به ابراهیم آذر / که رو بفروش و زودی زربیاور (ص ۶۳)
بر آن خواری و زاری بار دیگر / ببردی کش کشانش پیش آذر (ص ۶۳)

همینطور تا انتهای کتاب (نک. ص ۶۴، ۶۵، ۶۷، ۷۰، ۱۹۸).

۲،۴. ساختن کعبه

ساخت بنای کعبه، موضوعی است که تنها قرآن به صراحة از آن سخن گفته «وَإِذْ يَرَفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِثَانِكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (بقره: ۱۲۷). شاهین در میان دو واقعه اقامت هاجر و اسماعیل در سرزمین فاران (پیدایش ۲۱: ۸-۲۱) و پیمان ابراهیم وابی ملک (موسوم به پیمان بئر شیع، ۲۲: ۲۱، ۳۴-۲۲) داستانی را

گنجانده که کاملاً یک روایت اسلامی است. کوتاه آنکه، ابراهیم پس از مدت‌ها هوای دیدن فرزند خود اسماعیل می‌کند و به دیدار آنها می‌رود. اما این صرف‌ایک تجدید دیدار نیست، بلکه ابراهیم قصد دارد، با کمک اسماعیل زیارتگاه کعبه را تجدید بنا کند. در بیان شاهین نیز، بنای اولیه این ساختمان از عهد نوح بوده، اما در گذر زمان تبدیل به بتکده شده، حال ایشان قصد بازسازی آن دارند:

مقامی هست از اینجا اندکی دور / که کان نعمت است و معدن نور
بگاه نوح پیغمبر بُدآباد / در آن ساکن بُدی پیوسته دلشاد
مقام خاص بود و جای تعظیم / دل شیطان ازاومی بود در بیم
یکی بتخانه بُدآباد و مشهور / ورا می‌خواندند آن بیت معمور
همی خواهم بجای آن بر آن تنگ / بسازم خانه خوب از گچ و سنگ
... بس آنجا خانه را معمور کردند / بگیتی از نوش مشهور کردند
نهادند آنگهانی کعبه‌اش نام / زیارت خانه‌ای گشت اندر ایام
از آنجا شاد و خرم بازگشتند / بسوی چاه زمزم ره بهشتند
ز ابراهیم حج ماند یادگارست / ز حج خوشنی دانم چکار است (ص ۱۲۵-۶).

۱۸۵

آینه پژوهش | ۲۰۹
سال | ۳۵ شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

۲.۵. صفا و مروه و زمزم (بئر شبع)

بر اساس پیدایش باب ۲۱، هاجر و اسماعیل پس از رانده شدن از خانه ابراهیم در بئر شبع اقامت کردند، تا مختصر آذرقه ایشان پایان یافت. اما در سروده شاهین عناصر اسلامی داستان همچون دو کوه صفا و مروه، چاه زمزم به چشم می‌خورند:

در آن نزدیکی آنان دو که بود / ابا آب و علف از حکم معبد
صفا و مروه می‌خوانندشان را / همان نام است تا امروز آن را
... دوید هفت بار از کوه بر کوه / دل پر غم بزیر بار اندوه
... بیست آن آبراچون راه محکم / شداو چاهی و هست آن زمزم (ص ۱۲۱، ۱۲۲ و ۱۲۳).

در اینجا، اشاره به این نکته نیز خالی از لطف نیست که در تورات و در ماجراهی ذبح اسحاق، ذکری از اسماعیل نیست، اما در تفسیر شاهین، اسماعیل نیز به عنوان همراه حضور دارد:

بیرد اسحاق را با خویش خواهم / که هست او بهتر از خورشید و ماهم ...
شد اسماعیل ابا آن یار دیگر / ز شاگردان آن خورشید منظر ...
به اسماعیل و آن شاگرد خود گفت / که بادا با خرد جان شما جفت

شما از پا دمی اینجا نشینید / بکارستان حق لختی ببینید
که با اسحاق خواهم شد و را پیش / ببینم حال ما نوش است یا نیش (ص ۱۲۸-۱۳۱).

۲.۶. حضور پرنگ فرشته جبرائیل

از میان فرشتگان، جبرائیل حضور پرنگی در تورات ندارد، نام او تنها دو مرتبه در کتاب دانیال آمده است (۸: ۹؛ ۱۶: ۹)؛ هرچند در قرآن نیز نام او بسامد بالایی ندارد (تنها سه مرتبه در بقره: ۹۷، ۹۸؛ تحریم: ۴) اما در سنت و ادبیات اسلامی پرنگ است. به همین ترتیب، در سراسر شاهین توراه، در همه داستانهایی که سخن از امداد غیبی خداوند می‌باشد، نام و نقش این فرشته به طور برجسته نمایان می‌شود؛ چند مثال:

ماجرای شفای ایوب نبی (ص ۲۳۷)

زنگه جبرئیل آمد به پیشش / فرومالید به وی پرهای خویشش

تسلي یوسف در چاه (ص ۲۴۶)

بدو گفت جبرئیل ای کودک خوب / چراغ دودمان آل یعقوب
رسول خالق لیل و نهارم / امین حضرت پوردهگارم
درودت می‌فرستد حی جاوید / خدای ابر و ماه و باد و خورشید
همی گوید مترس از کید دشمن / بهر جائی که هستی با توان من

۱۸۶

آینه پژوهش | ۲۰۹
سال ۳۵ | شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

۲.۷. استفاده از ترکیب‌های قرآنی

ترکیب «لن ترانی» به معنی «هرگز مرا نخواهی دید» از تعابیر مشهور قرآنی است که موسی در جواب درخواست رؤیت خداوند شنید «قالَ رَبِّ أَرْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِی» (اعراف: ۱۴۳)، و در شعر فارسی نیز بسامد بالایی دارد. شاهین نیز در بخشی از مدح موسی چنین آورده:

کلیم اله امین حضرت راز / رسول دادگر شهباز افزار ...
خوش الحان عندليب قله طور / جهان رحمت و هم معدن نور
بر و بحر و محیط لامکانی / وقوف رازهای لن ترانی^۱

۱. در متن کتاب به صورت سر هم «لن ترانی»، (ص ۴).

ترکیب «حج اکبر» از عبارات قرآنی است که در سوره توبه «وَأَذْانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحِجَّةِ الْأَكْبَرِ» (۳) به کار رفته، و کاربست آن در توصیف حج ابراهیم: ... حج اکبر بگردانم بروزی / چراغ مردهام را بفروزی (ص ۱۲۶).

۲.۸ کلیدواژه‌های فقه اسلامی حنوط

یکی از آداب خاکسپاری در شریعت اسلام، مالیدن گیاه کافور به قسمت‌هایی از بدن می‌ست که از آن به حنوط تعبیر می‌شود. در ماجراهای تدقیق یعقوب، عبارت سفر خروج چنین است: «و یوسف طبیبانی را که از بندگان او بودند، امر فرمود تا پدر او را مومیایی کنند. و طبیبان، اسرائیل را مومیایی کردند. و چهل روز در کار وی سپری شد، زیرا که این قدر روزها در مومیایی کردن صرف می‌شداین کار چهل روز به درازا کشید، چه مدت مومیایی کردن چنین است» (پیدایش ۵۰: ۲-۳). و در زبان شاهین:

بسازیتان «حنوط»^۱ این شاه ما را / چراغ خاندان انبیا را (۳۷۵)

آینه پژوهش | ۲۰۹
سال | ۳۵ شماره ۵
آذر و دی ۱۴۰۳

و تکرار آن در وصیت‌نامه یوسف

درون آن بسازیدم مرا جای / حنوط کرده بنهید اندر آن جای (۳۸۶)

اینها محورهای هشتگانه مباحثت این بخش بودند، البته با مطالعه بیشتر می‌توان محورهای دیگری نیز افزود، از جمله کاربست ترکیب‌های عربی در کتاب؛ مانند تعبیر از «ده فرمان» به عشر آیات

عَشَر آیات را از يد قدرت / بشان بنویس ای شهباز حضرت (ص ۵۴۴)
که عشر آیات را بر لوح اعظم / نویش چون برآمد وقتیش این دم (ص ۵۷۳)

سخن پایانی

بدون شک انتشار این اثر به خط و الفبای زبان فارسی که به همت جناب آقای دکتر منوچهر خوبان صورت گرفته، خدمت بزرگی به زبان فارسی است. به طوری که مطالعه آن

۱. کذا، صحیح: حنوط.

ایده بخش پژوهش‌های مختلف (اعم از پایان نامه و مقاله) در آینده خواهد بود. از سوی دیگر، دقت مصحح در توضیح کلمات تخصصی عربی در پاورقی نیز ستودنی است.

برخی بایسته‌های پژوهشی

۱. نقادی متن؛ به لحاظ متن شناسی، به نظر می‌رسد سرودهای اثر یکدست نیست؛ برداشت اولیه نگارنده این مقاله از نسخه مورد مطالعه این بود که گویا در بخش‌هایی افزوده‌هایی شکل گرفته است. به عبارتی، چنین می‌نماید این اثر در دوره‌های مختلف از دستکاری (کتابان و ...) مصون نمانده است. از سوی دیگر، با توجه به مباحثی که طرح شد، به نظر می‌رسد تصحیح مجدد این اثر به صورت تیمی همچنان یکی از بایسته‌های پژوهشی برای جامعه عملی ما می‌باشد. کوتاه آنکه، همکاری دست کم سه پژوهشگر با تخصص‌های مطالعات یهود، مطالعات اسلامی و ادبیات فارسی برای ارائه تصحیح انتقادی، فنی و دقیق تراز شاهین توراه یک ضرورت است.

۲. داستان ایوب در شاهین توراه از ابعاد مختلفی شایسته بررسی است؛ ایوب شاهین توراه کمترین شباهت را به ایوب تورات، و بیشترین شباهت را به قصص الائیا و منابع تاریخی اسلامی از یک سو و نظریات تلمودی از سوی دیگر دارد. و در اینجا تنها به دو نکته اشاره می‌کنیم. در این اثر، مبتنی بر نظریات تلمودی و منابع اسلامی، ایوب داماد یعقوب نبی است (صرف نظر از برخی تفاوت‌ها)؛ به این جهت شاهین سوانح زندگی ایوب را در میانه سفر پیدایش و داستان‌های پدرزنش یعنی یعقوب آورده است. مطابق آن، یعقوب بعد از ماجراهای دیه و شکیم، وانتقام از خاندان شکیم (پیدایش باب ۳۴)، دخترش دیه را به عقد ایوب درآورد:

از ان بگذشت سالی چند یعقوب / بداد آن دختر خود را به ایوب (ص ۲۳۱)

قس. بازتاب آن در تاریخ طبری: «ابليس دشمن خدا زن ایوب را بدید و او لیا (?) دختر یعقوب بود» (طبری، تاریخ، ترجمة پاینده، ج ۱، ص ۲۵۲). اما نکته دوم و جالب‌تر حضور پرنگ همسر ایوب در گفت و گوها و سرزنش ایوب است.

۳. مقایسه داستان یوسف و زلیخای شاهین توراه با متون مشابه در ادب فارسی؛ روایتی که شاهین گزارش کرده، در کنار شباهت‌هایی فراوانی که به متون فارسی دارد، متضمن

توصیه‌های اخلاقی در قالب داستان سرایی است که بیان آنها می‌تواند به غنای ادب فارسی بیفزاید.

۴. در حوزهٔ ترجمه‌های منظوم تورات (دست کم در جهان اسلام) می‌توان از لابلای فهرست کتابخانه‌های جهان آثار متعددی راشناسایی کرد. از جمله این نسخه:

توراه (منظوم ترجمه)، خواجه نجف علی، فارسی، خط نستعلیق، ۲۷۲ برگ،
خزینة المخطوطات: فهرست مخطوطات انجمن ترقی اردو-کراچی، ج ۲،
ص ۱۲۶، اثر مخدوم سلیم اللہ صدیقی.^۱

البته فهرست مذکور، فاقد توضیحات تفصیلی است و بدون ملاحظه اصل نسخه، نمی‌توان به محتوای آن پی برد. باری، اصل این موضوع و تهیه یک کتاب‌شناسی جامع می‌تواند زمینهٔ پژوهش‌های جدی‌تری را فراهم کند.